

niekto bol odsúdený rôznymi pravoplatnými rozsudkami k niekoľkým trestom na slobode a pri vynesení rozsudkov nebolo použité predpisov smerodajných pre úhrnný trest (§ 96 tr. zák. vo spojení s § 104 tr. zák.). Podľa hore uvedených dôvodov je však zrejmé, že tu jestvovaly podmienky pre výmeru sjednoteného trestu podľa § 36 zák. čl. XXXVII/1880 hľadiac k tomu, že tresty, ktoré boli odsúdenému zmienenými rozsudkami vymerané, sú rôzneho druhu, lebo rozsudok skorší vymeral obžalovanému trest v druhu káznice a rozsudok pozdejší v druhu žalára, následkom čoho trest vymeraný v miernejšom druhu žalára treba pri sjednotení trestu na ťažší druh trestu káznice primerane snížiť v jeho trvaní. Ponevác hore citovaným rozsudkom krajského súdu v U. bol porušený zákon v §§och hore označených, preto bolo treba vyhovieť opravnému prostriedku pre zachovanie právnej jednotnosti v smysle § 441 tr. p. podanému generálnou prokuratúrou a toto porušenie zákona zistiť. Ponevác však sjednotenie dotýčnych trestov by zapríčinilo vymeranie trestu na dobu dlhšiu, než sa stalo výmerom súhrnného trestu, je zrejmé, že na úkor odsúdeného sa vymeraný súhrnný trest už nemôže zmeniť, a preto hore uvedené usnesenie, ktorým sa vyslovuje porušenie zákona, nemá pre strany účinku.

Čís. 4952.

Zmatek čís. 11 § 281 tr. ř., určena-li doba trvání vedlejšího trestu po rozumu § 32 zák. na ochr. rep. delší než zákon připouští.

(Rozh. ze dne 20. března 1934, Zm I 953/32.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Plzni ze dne 27. října 1932, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem výzvy k trestným činům podle § 15 čís. 3 zákona na ochranu republiky, zrušil však podle § 290 tr. ř., přihlížeje k odvolání obžalovaného z výroku o ztrátě čestných práv občanských, napadený rozsudek ve výroku o době trvání ztráty čestných práv občanských a vyslovil, že tato doba trvá, pokud jde o způsobilost k nabytí nebo k opětnému nabytí akademických hodností a povolání, pro něž je taková hodnota podmínkou, do vykonání trestu, a, pokud jde o právo voliti a volen býti, nebo povolán býti k veřejné funkci nebo hlasovati ve věcech veřejných, tři léta. Pokud jde o ostatní práva v § 32 II zákona na ochranu republiky uvedená ponechal rozsudek prvního soudu beze změny.

Z d ů v o d ů:

Při prozkoumání spisů bylo shledáno, že napadený rozsudek je stížen zmatekem podle § 281 čís. 11 tr. ř. Uložil obžalovanému za zločin výzvy k trestným činům podle § 15 čís. 3 zák. na ochr. rep. trest žaláře na dva měsíce (dosazeného dvěma posty) a vyslovil, že obžalovaný pozbývá ve smyslu § 32 zák. na ochr. rep. čestných práv občanských na pět roků, ježto spáchal čin z pohnutek nízkých a nečestných. Svým rozhodnutím zcela všeobecně vyřknutým, že ztráta čestných práv občanských

ských má trvati pět roků, porušil ustanovení § 32-III. zák. na ochr. rep. Tímto předpisem je stanoveno, jak dlouho může trvati ztráta čestných práv občanských, a to:

1. pokud jde o způsobilost k nabytí nebo k opětnému nabytí akademických hodností a povolání, pro něž je taková hodnost podmínkou, do vykonání trestu;

2. pokud jde o způsobilost k nabytí nebo k opětnému nabytí ostatních práv uvedených v § 32-II. čís. 1 zák. na ochr. rep., po dobu, kterou určí soud od tří do deseti let;

3. pokud jde o ztrátu práva voliti a volen neb povolán býti k veřejné funkci neb hlasovati ve věcech veřejných, tři léta.

První soud však uložil obžalovanému tuto ztrátu u všech uvedených práv občanských na pět let, ačkoliv podle cit. předpisu ztrátu práv sub 1. a 3. uvedených lze uložit jen na dobu nahoře zmíněnou a kratší, než na jakou ji uložil první soud. Tím právě porušil cit. zákonné ustanovení, jež ve směru tom neponechává místo volné úvaze soudu a vykročil tak při vyměřování trestu ze své moci trestní. Učinil tak v neprospěch obžalovaného, ježto mu protizákonně prodloužil dobu uvedeného vedlejšího trestu. Žavinil tedy zmatek podle § 281 čís. 11 tr. ř., jehož je dbáti vzhledem k ustanovení § 290 tr. ř. z povinnosti úřední, an stěžovatel jej nevytýká. Bylo proto zrušiti napadený rozsudek ve výroku o době trvání ztráty čestných práv občanských, pokud tímto výrokem bylo porušeno ustanovení § 32 zák. na ochr. rep., a nahraditi jej výrokem v enunciatě uvedeným.

Čís. 4953.

Zmatek čís. 11 § 281 tr. ř., povoleno-li odsouzenému pro přečin čl. III. zák. čís. 142/1868 podmíněné odsouzení, ač bylo podle § 35 zák. na ochr. rep. vyloučeno pro trestný čin, spáchaný obsahem dotyčného tiskopisu.

(Rozh. ze dne 20. března 1934, Zm I 351/33.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti státního zastupitelství do rozsudku krajského soudu v České Lípě ze dne 26. ledna 1933, pokud jím byl obžalovanému Františku M-ovi povolen podmíněný odklad výkonu trestu, zrušil napadený rozsudek v tomto výroku a obžalovanému podmíněné odsouzení nepovolil.

Důvody:

Napadeným rozsudkem byl uznán obžalovaný Václav F. vinným, že dne 30. dubna 1932 v A. rozdával mimo místnosti k tomu ustanovené leták »Heraus zum roten Kampf — Mai 1932«, jehož obsah zakládá zločin výzvy k trestným činům podle § 15 čís. 3 zák. na ochr. rep. a přečin výzvy k neplnění zákonných povinností podle § 15 čís. 1 téhož zák. Obžalovaný František M. byl uznán vinným, že dne 28. dubna 1932 Václavu F-ovi ony letáky dal s příkazem, aby je rozšiřoval. V činu obžalovaného Václava F-e shledal první soud skutkové podstaty přečinu zanedbání povinné pozornosti podle čl. III. čís. 3, 5 zákona ze dne 15.